

Og de vendte tilbage

Julesøndag 2015

I dag vil mange af os folkekirkepræster tale om de store flygtningestrømme, som har præget 2015 og som vil komme præge 2016. Teksten lægger i høj grad op til det. Vi kommer ikke uden om, at både Josef, Maria og det lille Jesusbarn har været flygtninge præcis som de syriske flygtninge vi i sommers så vandrende på de lollandske motorveje. På Jesu tid var det den onde kong Herodes, som den lille familie måtte flygte fra. I dag er de syriske flygtninge på flugt fra bl.a. den onde terrorbevægelse Islamisk stat, der er ved at udrydde kristendommen i det område som kristendommen stammer fra.

I evangeliet hører vi, hvordan Maria, Josef og Jesusbarnet flygtede til Egypten. Og ikke et eneste sted står der nævnt, at de ikke kunne få ophold. Derimod står der, at de blev i Egypten indtil kong Herodes var død. Og han døde 4. f.Kr. og da man regner med, at Jesus er født 7. f.Kr har familien nok opholdt sig i Egypten i 3 til 5 år. Om den periode af Jesu liv ved vi intet fra vor bibel. Efter julens begivenheder møder vi først Jesus 12 år gammel i Jerusalems tempel. Så er han væk igen til han er 30 år indtil han dukker op i Judæas ørken. Dog har nogle skrifter, der ikke kom med i biblen, Thomasevangeliet, skrevet om, hvad Jesus kunne have foretaget sig i Egypten. Der står f.eks.: "Da barn Jesus var fem år legede han i en bugt ved bækken og ledte det snavsede vand ned i små

gruber og gjorde vandet ganske klart, således at han alene bød over vandet med sit ord. Og af jord og vand lavede han en lermasse og formede 12 gråspurve. Men han gjorde det på en sabbat. Og der var mange andre børn, som legede med ham der. Men en jøde så, hvad Jesus gjorde på en sabbat og kom straks farende hen til barnet og sagde til Josef: "Se, dit barn står ved åen og har lavet fugle af ler og har med sit arbejde bespottet sabbatten". Josef kom hen og skældte barnet ud: "Hvorfor gør du sådanne ting på en sabbat, når du ved, det ikke er tilladt?" Men Jesusbarnet klappede i sine hænder og kaldte på gråspurvene og sagde: "Op, flyv bort". Og spurvene slog med deres vinger og fløj pippende bort". Sjov fortælling. Og alligevel uden betydning. De store huller i beretningen om Jesu liv er nogle vidunderlige hemmelighedsfulde lakuner, som vi må erkende, at vi også møder i vore medmennesker og livet. Vi behøver ikke vide alt om hverken Gud eller hinanden eller livet.

Vi lever i en tid, der er meget præget af politisk korrekthed. Der er ting vi kan sige og ting vi ikke kan sige. Det er derfor ikke altid nemt for folk at give udtryk for deres bekymringer og rådvildhed uden at blive misforstået. Hvis man f.eks. er national og konservativ er man, ifølge den politiske korrekthed, en smule syg eller dum. Hvis man er kritisk over for islam, diagnosticeres man med lidelsen islamofobi. Og hvis man kritiserer indvandringen mangler man den fornødne åbenhed overfor

det fremmede. Evangelieteksten i dag fortæller, at Josef, Maria og Jesusbarnet vendte tilbage fra Egypten til deres eget land. Det er politisk ukorrekt, også i en prædiken, at omtale at flygtninge også kan vende tilbage. Men det kan de! Selvfølgelig skal vi hjælpe verdens flygtninge så meget vi overhoved kan og selvfølgelig er der flygtninge, der kan slå sig ned for altid i vort land. Men flygtninge kan også vende tilbage til deres eget land, når faren i deres land er drevet over, ligesom Josef, Maria og Jesus vendte tilbage til deres eget land. Og derfor har vi en forpligtelse til, som kristne der skal elske Gud og vore medmennesker, at hjælpe til med at få skabt gode vilkår for liv i de lande, som folk i øjeblikket må flygte i tusindvis fra - og skal det lykkes for os, kommer det til at koste. Men det er en kristen barmhjertigheds gerning, som ikke må måles i penge.

Der er en meget stærk tradition i det bibelske univers for at vende tilbage. Den fortabte søn vendte tilbage til sin far efter flere år i udlandet, Josef vendte tilbage til Maria da en drøm åbenbarede ham, at Gud var far til hendes barn, Jesus vendte efter sin korsfæstelse tilbage fra døden og som kristne venter vi på Guds tilbagekomst osv. osv. Men man kan også vende tilbage på andre områder end fra et fremmed land til sit eget land. Folk, der har forladt den kristne tankegang, og ikke inkluderer Guds søn, Jesus Kristus, i deres verdensbegreb, kan vende tilbage igen til deres religion. Det er aldrig for sent og vi må gøre os

umage med som kirke at gøre det kristne univers interessant uden af den grund at tro, at vi skal kunne forklare alt. Ligesom der er gådefulde perioder i Jesu liv er der også gådefulde områder af kristendommens begrebsverden som forbliver en hemmelighed indtil vi står ansigt til ansigt med vor Frelser. Der er intet forkert i at vende tilbage, hvad enten man er flygtning i et fremmed land eller man er taget bort til nye livsholdninger eller pædagogikker eller dannelsesidealer. Det er heller intet fordækt i at vende tilbage til mennesker man er blevet uvenner med eller en elsket man finder man ud af at man ikke kan leve livet foruden. Man vil erfare, at man aldrig vender tilbage til det samme som man havde før. Vi har personligt ændret os, verden har ændret sig, livet har ændret sig og derfor bliver det vi vender tilbage til nyt. Ja, selv når vi vender tilbage til jorden som vi er kommet af, bliver alting nyt. For Gud skænker os det evige liv. Gud i vold. Amen.